

Bryssel 18.4.2017
COM(2017) 171 final

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU (uusi SER-direktiivi) soveltamisalan uudelleentarkastelusta sekä uuden sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen keräystavoitteiden saavuttamiselle asetettujen määräaikojen uudelleentarkastelusta ja mahdollisuudesta asettaa yksilöllisiä keräystavoitteita yhdelle tai useammalle direktiivin liitteessä III mainitulle sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokalle

JOHDANTO

Tämä kertomus täyttää seuraavat sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU¹ (uusi SER-direktiivi) vaatimukset:

1. uuden sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn direktiivin soveltamisalan uudelleentarkastelu, mukaan lukien parametrit pienten ja suurten laitteiden erottamiseksi toisistaan liitteessä III (2 artiklan 5 kohta);
2. direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen keräystavoitteiden saavuttamiselle asetettujen määräaikojen uudelleentarkastelu sekä tarkastelu, joka koskee mahdollisuutta asettaa yksilöllisiä keräystavoitteita yhdelle tai useammalle liitteessä III vahvistetulle luokalle, erityisesti lämmitys- ja jäähdytyslaitteille, aurinkosähköpaneeleille, pienille laitteille, pienille tieto- ja teleteknisille laitteille ja elohopeaa sisältäville lampuille (7 artiklan 6 kohta).

Kertomuksen tarkoituksena on antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tietoa molempiin osa-alueisiin liittyvistä komission toimista ja päätelmistä.

¹ EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38.

1. Uuden sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivin soveltamisalan uudelleentarkastelu, mukaan lukien parametrit suurten ja pienten laitteiden erottamiseksi toisistaan

1.1. Johdanto

Uuden SER-direktiivin soveltamisalan uudelleentarkastelussa, jota vaaditaan direktiivin 2 artiklan 5 kohdassa, käytettiin tukena komission tilaamaa tutkimusta ”*Review of the scope of Directive 2012/19/EU*”². Tässä yhteydessä

- i. määritettiin, mitä muutoksia sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokkien muuttaminen aiheuttaa uuden SER-direktiivin soveltamisalaan, ja arvioitiin, edellyttävätkö nämä muutokset uuden direktiivin soveltamisalan muuttamista;
- ii. tarkasteltiin uudelleen parametreja pienten ja suurten laitteiden erottamiseksi toisistaan;
- iii. verrattiin uuden SER-direktiivin avoimen soveltamisalan sekä RoHS-direktiivin³ soveltamisalan mahdollisia eroja ja arvioitiin, edellyttävätkö nämä erot uuden direktiivin soveltamisalan muuttamista;
- iv. arvioitiin uuden SER-direktiivin soveltamisalan mahdollisten muutosten taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia;
- v. ehdotettiin tämän arvioinnin perusteella tarvittaessa muutoksia, joita uuden SER-direktiivin soveltamisalaan olisi tehtävä.

Uudelleentarkastelun yhteydessä kuultiin sidosryhmiä ja asiantuntijoita järjestämällä kohdennettuja haastatteluja⁴. Lisäksi analysoitiin soveltamisalan muuttamiseen liittyviä asiakirjoja etenkin yksilöimällä tuoteryhmiä, jotka kuuluvat uuden SER-direktiivin avoimeen soveltamisalaan.

Jäljempänä esitetty perustuu uudelleentarkastelun keskeisiin havaintoihin.

1.2. Soveltamisalan uudelleentarkastelu

Tutkimuksessa tarkasteltiin uuden SER-direktiivin soveltamisalaa kolmesta näkökulmasta:

- uuden SER-direktiivin soveltamisalaan tehdyt muutokset (siirtyminen uuden direktiivin liitteessä I vahvistetuista 10 luokasta, joita sovelletaan edelleen siirtymäkauden ajan, liitteessä III vahvistettuihin kuuteen uuteen luokkaan, joihin sisältyy suurten ja pienten laitteiden kaksi ”avointa” luokkaa);
- pienten ja suurten laitteiden erottaminen toisistaan;
- uuden SER-direktiivin avoimen soveltamisalan ja RoHS-direktiivin soveltamisalan väliset erot.

² Loppuraportti on saatavilla komission verkkosivulla: http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/events_weee_en.htm

³ Direktiivi 2011/65/EU tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88).

⁴ Tässä yhteydessä haastateltiin muun muassa jäsenvaltioiden asiantuntijoita (esim. Ranskan ympäristövirasto ADEME ja Ranskan ympäristöministeriö), laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yhteenliittymän asiantuntijoita (WEEE-foorumi), eurooppalaisen WEEE-rekisterien verkoston asiantuntijoita sekä tutkimuksessa käsiteltyihin tuoteryhmiin (erityisesti kotitalouksien valaisimet, puutarhakoneet ja sähköpolkupyörät) erikoistuneita sidosryhmiä.

1.2.1. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokkien muuttamisen aiheuttamat muutokset uuden SER-direktiivin soveltamisalaan

Uuden SER-direktiivin soveltamisala määritellään direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa sekä liitteissä I–IV.

Uuden direktiivin mukaan sen soveltamisala vastaa lähes täysin direktiivin 2002/96/EY⁵ (vanha sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivi) soveltamisalaa siirtymäkauden eli 13. elokuuta 2012 ja 14. elokuuta 2018 välisen ajan. Ainoa muutos on aurinkosähköpaneelien sisällyttäminen luokkaan 4. Tätä muutosta arvioitiin jo vaikutusten arvioinnissa, joka tehtiin ennen vanhan direktiivin uudelleenlaadintaa⁶, joten sitä ei tarkastella enempää tässä arvioinnissa.

Elokuun 15. päivästä 2018 lähtien sovelletaan avointa soveltamisalaa. Sähkö- ja elektroniikkalaitteet ryhmitellään kuuteen uuteen luokkaan, jotka vahvistetaan uuden direktiivin liitteissä III ja IV⁷. Näihin sisältyy suurten ja pienten laitteiden kaksi avointa luokkaa, joita ei ollut aikaisemmin.

Tutkimuksessa selvitettiin aluksi, kuuluvatko kaikki uuden SER-direktiivin tällä hetkellä kattamat laitteet myös sen uuteen soveltamisalaan. Siinä todettiin, että uusi direktiivi kattaa kaikki laitteiden luokat, jotka kuuluivat vanhan direktiivin soveltamisalaan. Lisäksi soveltamisalan laajentamisen avoimeksi odotetaan ratkaisevan ongelmat, jotka johtuvat jäsenvaltioiden erilaisista tuoteluokituksesta. Tämän puolestaan ennakoidaan lisäävän oikeusvarmuutta ja yhdenmukaistavan uuden direktiivin täytäntöönpanoa.

Uuden direktiivin soveltamisalaan vuodesta 2018 lähtien sisältyviä sähkö- ja elektroniikkalaitteita ovat kotitalouksien valaisimet ja sähköiset kaksipyöräiset ajoneuvot, joita ei ole tyyppihyväksytty. Tutkimuksen mukaan näiden tuoteluokkien sisällyttäminen soveltamisalaan lisää hallinnollisia, taloudellisia ja ympäristöhyötyjä, minkä lisäksi täytäntöönpanokustannusten arvioidaan jäävän vähäisiksi.

Tutkimuksessa todettiin, että uudella direktiivillä ei oteta käyttöön uusia poikkeuksia. Siinä vahvistetaan nimenomaisesti soveltamisalaa koskevat poikkeukset, joita useimmat jäsenvaltiot soveltavat jo käytännössä. Näin varmistetaan direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano. Tämä vastaa myös komission kantaa⁸, jonka mukaan vanhan direktiivin soveltamisalan mukaisia laitteita ei pitäisi sulkea pois tulevaisuudessa.

Lopuksi tutkimuksessa vahvistettiin, että sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokkien muuttaminen ei aiheuta merkittäviä muutoksia uuden SER-direktiivin soveltamisalaan. Siirtymisen 10 luokasta kuuteen avoimeen luokkaan odotetaan lisäävän oikeusvarmuutta ja yhdenmukaistavan uuden direktiivin täytäntöönpanoa.

⁵ Vanhaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiiviä sovellettiin seuraaviin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokkiin: 1) suuret kodinkoneet, 2) pienet kodinkoneet, 3) tieto- ja teletekniset laitteet, 4) kuluttajaelektronikka, 5) valaistuslaitteet, 6) sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuustyökaluja), 7) lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet, 8) lääkinälliset laitteet (lukuun ottamatta siirteitä ja infektoituvia tuotteita), 9) tarkkailu- ja valvontalaitteet sekä 10) automaattit.

⁶ ”Study on Photovoltaic Panels: Supplementing the Impact Assessment for a recast of the WEEE Directive”, 2011. Loppuraportti on julkaistu osoitteessa <http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/pdf/Study%20on%20PVs%20Bio%20final.pdf>.

⁷ Nämä luokat ovat seuraavat: 1) lämmitys- ja jäähdytyslaitteet, 2) näyttöpäätteet, monitorit ja laitteet, joiden näyttöpäätteet ovat pinta-alaltaan suurempia kuin 100 cm², 3) lamput, 4) suuret laitteet (joltain ulkomitaltaan yli 50 cm), 5) pienet laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm) sekä 6) pienet tieto- ja teletekniset laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm).

⁸ KOM(2011) 478 lopullinen, 11.8.2011.

1.2.2. Suurten ja pienten laitteiden erottamista koskevien parametrien arviointi

Tutkimuksessa selvitettiin, onko sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivissä tehty pienten ja suurten laitteiden välinen ero (ulkomitaltaan alle tai yli 50 cm olevat laitteet) asianmukainen.

Tutkimuksen mukaan mikään luokitteluperuste ei ole täydellinen, mutta pienten ja suurten laitteiden erottamiseksi määritelty ulkomitan 50 senttimetrin kynnsarvo on käytännöllinen ja vastaa toimijoiden käytännön rajoituksia käyttöään päättyessä. Kokoperuste vaikuttaa olevan olennainen tekijä myös sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keräyksessä, jätehuollossa ja loppukäsittelyssä. Jätteenkeräysjärjestelmät sekä loppukäsittely ja siihen liittyvä infrastruktuuri riippuvat laitteen painoakin enemmän laitteen koosta.

1.2.3. Uuden SER-direktiivin soveltamisalan ja RoHS-direktiivin soveltamisalan välisten erojen arviointi

Tärkein direktiivien välinen ero liittyy sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määritelmään: a) laitteet, jotka tarvitsevat sähkövirtaa tai sähkömagneettisia kenttiä voidakseen toimia missä tahansa käyttötarkoituksessa (RoHS-direktiivi), tai b) laitteet, jotka tarvitsevat sähkövirtaa tai sähkömagneettisia kenttiä voidakseen toimia ensisijaisessa (perus)käyttötarkoituksessa (SER-direktiivi). Tämä tarkoittaa, että tietyn tyyppiset laitteet, jotka kuuluvat tällä hetkellä RoHS-direktiivin soveltamisalaan, jäävät SER-direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle (kuten bensiinikäyttöiset ruohonleikkurit ja kaasukeittimet, joissa on ainoastaan elektroninen sytytysjärjestelmä).

Mahdollisuutta mukauttaa SER-direktiivin soveltamisalaa RoHS-direktiivin soveltamisalaan pohdittiin käyttäen esimerkkinä polttomoottorilla varustettuja puutarhakoneita. Tässä päädyttiin siihen, että tällaisten laitteiden sisällyttäminen SER-direktiivin soveltamisalaan toisi vain vähäisiä ympäristöhyötyjä. Tämä johtuu siitä, että käytännössä vähintään 80 prosenttia laitteista on jo kierrätetty niiden käyttöään päättyessä. Taloudellisesta näkökulmasta näiden laitteiden sisällyttäminen soveltamisalaan aiheuttaisi tuottajille lisäkustannuksia (esim. tuottajien rekisteröinti kunkin sellaisen jäsenvaltion kansalliseen rekisteriin, jonka markkinoille ne saattavat sähkö- ja elektroniikkalaitteita, aiheuttaisi hallinnollisia kustannuksia).

Yhteenvedon voidaan todeta, että sellaisten laitteiden sisällyttäminen SER-direktiivin soveltamisalaan, joissa sähköä käytetään vain toissijaiseen käyttötarkoitukseen, aiheuttaisi haittoja, jotka ylittävät mahdolliset hyödyt. SER-direktiivin ja RoHS-direktiivin erilaiset tavoitteet ja erilainen luonne oikeuttavat niiden soveltamisalaa koskevat erot. Sen vuoksi ei ole perusteltua mukauttaa uuden direktiivin soveltamisalaa RoHS-direktiivin soveltamisalaan.

1.3. Mahdollista lainsäädäntöehdotusta koskeva päätelmä

Ottaen huomioon tutkimuksen keskeiset havainnot, jotka liittyvät mahdollisuuteen tarkastella uudelleen uuden SER-direktiivin soveltamisalaa, lisämuutokset soveltamisalaan eivät ole perusteltuja. Muutokset aiheuttaisivat lisäksi haittaa siirtymäaikana, jolloin jäsenvaltiot mukautuvat vielä uuden direktiivin määritelmiin ja soveltamisalaan.

2. Uuden SER-direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen keräystavoitteiden saavuttamiselle asetettujen määräaikojen uudelleentarkastelu sekä mahdollisuus asettaa yksilöllisiä keräystavoitteita yhdelle tai useammalle direktiivin liitteessä III vahvistetulle sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokalle

2.1. Johdanto

Tätä kertomusta valmistellessaan uuden SER-direktiivin 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio antoi riippumattomille konsulteille olennaisten tilastotietojen, kirjallisuuden ja teknisten tietojen arviointia koskevan toimeksiannon. Se järjesti kuulemisia sekä työpajan kaikkien keskeisten sidosryhmien kanssa (jäsenvaltiot, teollisuusliitot, laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät, kansalaisjärjestöt ja riippumattomat asiantuntijat)⁹. Tässä yhteydessä

- a. kuvattiin vaikeuksia, joita jäsenvaltioilla voi olla uuden direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa asetettujen keräystavoitteiden saavuttamisessa;
- b. selvitettiin direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen keräystavoitteiden saavuttamiselle asetettujen määräaikojen muuttamisen todennäköinen vaikutus;
- c. selvitettiin direktiivin 7 artiklan 7 kohdassa ehdotetun syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrään perustuvan keräystavoitteen tarkistamisen todennäköinen vaikutus;
- d. tarkasteltiin mahdollisuutta asettaa yksilöllisiä keräystavoitteita yhdelle tai useammalle direktiivin liitteessä III vahvistetulle sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokalle ja mahdollisuutta esittää asiaa koskevia ehdotuksia, jos sitä pidetään asianmukaisena.

Jäljempänä esitetään arvioinnin keskeiset havainnot.

2.2. Keräystavoitteiden saavuttamiselle asetettujen määräaikojen uudelleentarkastelu

Keskeisten sidosryhmien kuuleminen ja arviointi, jossa tarkasteltiin jäsenvaltioiden ilmoittamaa keräystasoa viiden viime vuoden ajalta¹⁰, osoittavat, että joillain jäsenvaltioilla voi olla vaikeuksia saavuttaa vuoden 2019 keräystavoitteet, jos nykyinen keräystahti ja keräyskäytännöt säilyvät ennallaan. Tavoitteen saavuttamiseen tarvittava työ ja edistymistahti on otettu huomioon yksilöitäessä jäsenvaltioita, joissa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräystavoite uhkaa jäädä saavuttamatta.

Jäsenvaltioiden ja keskeisten sidosryhmien mukaan ongelmana on korkea keräysaste, jota ei oteta huomioon sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräystilastoissa. Ongelma liittyy erityisesti tilanteeseen, jossa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua kerätään laajennetun tuottajan vastuun mukaisten järjestelmien ulkopuolella tai jätettä käsittelevät muut kuin luvan saaneet kierrättäjät. Jäsenvaltioiden rajalliset valvonta- ja seurantavalmiudet pahentavat ongelmaa. Erilaisia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelytoimintoja suorittavien toimijoiden laaja kirjo, yleisön vähäinen tietoisuus ja riittämätön keräysinfrastruktuuri ovat muita tekijöitä, jotka vaikeuttavat tavoitteiden saavuttamista.

Vuoden 2019 keräysasteen saavuttamiseen liittyvien jäsenvaltioiden haasteiden käsittelemiseksi on ehdotettu kahta mukautusta:

⁹ ”Study on collection rates of WEEE”, http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/events_weee_en.htm.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/key-waste-streams/weee>

- i. siirretään vuoden 2019 määräaika myöhempään ajankohtaan, jotta jäsenvaltioilla on enemmän aikaa saavuttaa keräystavoite, rajoittamatta nykyisten poikkeusten soveltamista¹¹;
- ii. alennetaan syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun 85 prosentin keräystavoitetta määräaika muuttamatta.

Määräajan siirtäminen antaisi jäsenvaltioille lisää aikaa ottaa käyttöön sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämiseen ja käsittelyyn tarvittava infrastruktuuri. Ne voisivat tehdä tämän lisäämällä keräyspisteiden määrää, optimoimalla keräys- ja käsittelylaitosten välisen logistiikan, kehittämällä valmiuksia käsitellä arvokkaita materiaaleja ja maksimoida hyötyjä sekä lisäämällä kerättyjen jätevirtojen seuranta. Vanhan SER-direktiivin uudelleenarviointia varten vuonna 2008 laaditussa vaikutustenarvioinnissa¹² kuitenkin todettiin, että markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden 65 prosentin keräystavoite on mahdollista saavuttaa vuoteen 2016 mennessä. Sen vuoksi voimassa olevan määräajan pidentäminen ei olisi asianmukaista.

Tarkasteltaessa, pitäisikö syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun 85 prosentin keräystavoitetta tarkistaa, otettiin huomioon jäsenvaltioiden ilmoittamat keräysasteet viiden viime vuoden ajalta sekä tavoitteiden saavuttamisen edistyminen. Tältä osin todettiin, että jäsenvaltioiden on ratkaistava epävirallisesti kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ilmoittamattomia määriä koskeva ongelma, sillä se vaikuttaa olennaisesti tavoitteen saavuttamiseen. Keräystavoitteen tarkistamista ei voida harkita, jos ei saada täsmällisiä tietoja sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ilmoittamattomista määristä¹³. Määräajan siirtäminen tai keräystavoitteen alentaminen vaarantaisi myös uuden SER-direktiivin tavoitteiden saavuttamisen ja johtaisi arvokkaiden materiaalien kierrätyksestä saatavien resurssien ja tulojen huomattavaan menetykseen. Keräystavoitteen alentaminen vähentäisi kuitenkin sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelykustannuksia. Tämä johtuu siitä, että käsiteltävänä olisi vähemmän sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, ja siihen voisi sisältyä helpommin käsiteltävää ja kierrätettävää jätettä. Käsittelyn kokonaiskustannusten ei kuitenkaan ennakoida vaihtelevan merkittävästi, sillä teknisen kehityksen mukana pysyminen edellyttää jatkuvia investointeja ja mittakaavaedut voivat kompensoida näitä kustannuksia.

Näin ollen analyysissä todettiin, että keräystavoitteen alentaminen tai määräajan pidentäminen johtaisi taloudellisten ja ympäristöhyötyjen huomattavaan menetykseen. Vuoden 2019 keräystavoite on kunnianhimoinen. Se voidaan kuitenkin saavuttaa, jos jäsenvaltiot pyrkivät asteittain ratkaisemaan määritetyt ongelmat, jotka liittyvät varsinkin eri tavoin kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ilmoittamattomiin määriin ja tehokkaiden valvonta- ja seurantavalmiuksien puutteeseen. Tästä ovat osoituksena ne jäsenvaltiot, jotka ovat jo saavuttaneet korkeat keräysasteet. Tavoitteen saavuttamisen kannalta ratkaisevan tärkeitä ovat kansalliset toimenpiteet, joilla otetaan käyttöön sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hallintaan

¹¹ Direktiivin 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn poikkeuksen nojalla Bulgaria, Tšekki, Latvia, Liettua, Unkari, Malta, Puola, Romania, Slovenia ja Slovakia voivat tarvittavien infrastruktuurien puuttumisen ja sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vähäisen käytön vuoksi päättää:

- (a) saavuttaa 14. elokuuta 2016 lukien keräysasteen, joka on alle 45 prosenttia mutta yli 40 prosenttia kolmen edellisen vuoden aikana markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keskimääräisestä painosta; ja
- (b) siirtää samalla vuoden 2019 keräystavoitteen saavuttamisen haluamaansa myöhempään ajankohtaan, joka ei kuitenkaan saa olla myöhäisempi kuin 14. elokuuta 2021.

Tšekki, Latvia, Puola, Romania, Slovakia ja Slovenia ovat hyödyntäneet tätä poikkeusta.

¹² Ehdotettua sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annettavaa direktiiviä koskeva vaikutustenarviointi (SEK(2008) 2933, joulukuu 2008).

¹³ Direktiivin 16 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on koottavat tiedot niiden markkinoille saatettujen eri tavoin kerättyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määristä ja luokista. Jäsenvaltioiden on hankittava kerättyä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevat tiedot kaikin keinoin.

liittyvät toiminnot koko prosessissa, kuten direktiivin 16 artiklassa vaaditut pakolliset kertomukset, sekä kansallisten viranomaisten suorittamat säännölliset tarkastukset.

Komissio aikoo tarjota jäsenvaltioille tukea ja ohjausta, jonka avulla ne voivat käsitellä tavoitteiden saavuttamiseen liittyviä vaikeuksia. Tämä tehdään osana kohdennettua aloitetta, jolla kannustetaan jäsenvaltioita täyttämään SER-direktiivin vaatimukset. Aloite käynnistetään samanaikaisesti tämän kertomuksen kanssa, ja siinä keskitytään uuden direktiivin tärkeimpiin vaatimuksiin.

Toteutetun arvioinnin perusteella komissio päätelee, että SER-direktiivissä vahvistetun keräystavoitteen saavuttamiselle asetettujen määräaikojen tarkistamiselle tai syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrään perustuvan keräystavoitteen tarkistamiselle ei ole perusteita. Tällaiset tarkistukset aiheuttaisivat myös merkittävää hallinnollista rasitetta aikana, jolloin toimet olisi keskitettävä uuden direktiivin täytäntöönpanoon.

2.3. Mahdollisuutta asettaa yksilöllisiä keräystavoitteita yhdelle tai useammalle sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokalle koskeva tarkastelu

Arvioitaessa yksilöllisten keräystavoitteiden asettamista yhdelle tai useammalle kuudesta sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokasta, jotka vahvistetaan uuden SER-direktiivin liitteessä III, sekä sen vaikutuksia ja toteutuskelpoisuutta tarkasteltiin kahta skenaariota. Perusskenaario vastaa uuden direktiivin säännöksiä. Siinä asetetaan syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun painoon perustuva yleinen 85 prosentin keräystavoite, jota sovelletaan vuodesta 2019 lähtien. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden eri luokille ei aseteta yksilöllisiä tavoitteita. Oletuksena on, että yleinen 85 prosentin keräystavoite saavutetaan pääasiassa lisäämällä sellaisen raskaan ja helposti saatavilla olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräystä, jolla on positiivinen taloudellinen arvo ja jonka käsittely on suhteellisesti edullisempaa (tai kannattavampaa). Toisessa skenaariossa tarkastellaan syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun painoon perustuvia 85 prosentin yksilöllisiä keräystavoitteita kussakin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokassa.

Analyysillä pyrittiin määrittämään taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristövaikutukset, joita kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun eri määrät aiheuttavat kussakin luokassa kahdessa skenaariossa. Siinä todettiin, että vaikka yksilöllisten keräystavoitteiden asettaminen voi tuoda joitakin taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöhyötyjä, on vaikea päätellä, miten mahdollista tällaisten tavoitteiden asettaminen olisi EU:n tasolla. Edellytykset vaihtelevat jäsenvaltioittain. Joissain tapauksissa syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun 85 prosentin keräystavoitteen saavuttaminen kussakin luokassa vaatii vielä huomattavasti työtä. Lisäksi sidosryhmille ja jäsenvaltioille aiheutuisi lisävelvoitteita (esim. kertomukset, seuranta) ja hallinnollinen rasitus kasvaisi merkittävästi. Nykyisen tavoitteen muuttaminen voi tässä vaiheessa olla haitallista ja aiheuttaa epätietoisuutta.

Ottaen huomioon arvioinnin keskeiset havainnot komissio toteaa, että SER-direktiivissä ei ole tässä vaiheessa asianmukaista asettaa yksilöllisiä keräystavoitteita.